

Andrei URSU, Roland O. THOMASSON
în colaborare cu Mădălin HODOR

TRĂGĂTORI ȘI MISTIFICATORI

**Contrarevoluția Securității
în decembrie 1989**

Prefață de Dennis Deletant

POLIROM
2019

Cuprins

<i>Prefață (Dennis Deletant)</i>	9
<i>Mulțumiri</i>	17
INTRODUCERE	19
De ce acum ?	20
Cum s-a ajuns aici ?	21
Ce urmărim ?	22
Structura cărții	24
SCURT PREAMBUL DESPRE CARACTERISTICILE POLIȚIEI POLITICE CEAUȘISTE	28
Tipologia dictaturii Ceașescu	28
Imperativul disimulării opoziției și a represiunii. Tabuul totalitar	29
Naționalismul ceașist	31
A sesizat dictatorul nemulțumirea populară ?	32
Lupta de rezistență : scurtă introducere	34
Misiunile și modalitățile „luptei de rezistență”	36
SECURITATEA ÎN MIEZUL EVENIMENTELOR REVOLUȚIEI ÎNTRE 15 ȘI 21 DECEMBRIE	38
Anticipare și pregătiri „de luptă”	39
Evenimentele de la Iași din 14 decembrie	41
Revoluția de la Timișoara și acțiunile Securității. Vedere de ansamblu	44
Preludiul. Cazul Tőkés	45
Vineri, 15 decembrie 1989. Scânteia Revoluției	48
Sâmbătă, 16 decembrie	49
Duminică, 17 decembrie	58
Luni, 18 decembrie	89
Marți, 19 decembrie	100
Miercuri, 20 decembrie	107
Semnificația și eroismul Timișoarei	112
Joi, 21 decembrie. Propagarea Revoluției	112
VICTORIA REVOLUȚIEI LA BUCUREȘTI	135
Vineri, 22 decembrie. Dimineața hotărâtoare	135
Simbioza Ceașescu-Securitate și imposibilitatea „diagnosticului”	136

Retragerea Armatei în București	137
Sfârșitul jocului	140
„Era încă președinte ! ”	142
Convorbiri cu „flotila specială” a Direcției a V-a	143
„Organizez <i>rezistență</i> la Târgoviște”	143
PLANUL LUPTEI DE REZISTENȚĂ A SECURITĂȚII	144
Origini	144
Invazia externă devine pretextul luptei de rezistență	146
Organizarea luptei	147
O redutabilă forță militară conspirată. Arsenalul Securității conform documentelor găsite recent la CNSAS	148
Gradul de militarizare al DSS conform revistei <i>Securitatea</i>	150
Obiectivele luptei de rezistență a Securității	155
Metodele de luptă	157
O mărturie din interior asupra implicării șefului Securității în lupta de rezistență	158
DECLANȘAREA ACȚIUNILOR TERORISTE ȘI DIVERSIONISTE SAU A LUPTEI DE REZISTENȚĂ	161
Planificare și improvizație	162
Actele teroriste de la MApN	164
Atacul asupra Televiziunii	178
Iulian Vlad și Ștefan Gușă au avut acces la mijloacele de comunicare operativă în CC	190
Mărturia generalului Ion Hortopan	193
Securitatea a folosit din plin armamentul începând din 22 decembrie 1989	197
Iulian Vlad nu a dezarmat Securitatea	201
Iulian Vlad a căutat să asigure armament pentru „lupta de rezistență” . . .	203
Teroriști securiști prinși la Revoluție, eliberați, apoi participanți la Mineriadă	205
ACȚIUNI TERORISTE ȘI DIVERSIONISTE PE TOT „TERITORIUL OCUPAT DE INAMIC”	207
În București	207
Atacuri teroriste și la alte unități militare din capitală	210
Diversiunea asupra unităților militare, parte integrantă a „luptei de rezistență”	214
Consiliul de Război din 23 decembrie 1989 și evenimentele care au urmat la MApN	214
Încercarea de decapitare a Revoluției. Cazul Trosca la MApN	219
Continuitatea contrarevoluției. Aceiași „mascați” la Timișoara și București	229
Lupta de rezistență a Securității în Sibiu	229
Brașov	236
Reșița	241

Craiova	242
Buzău	243
Atacurile asupra unităților militare din Brăila	244
Acțiuni diversioniste și teroriste la Hunedoara	248
Odiseea personală a lui Eduard Ursache, rănit la Revoluție în Arad	249
TERORIȘTI IDENTIFICAȚI DREPT CADRE ȘI ASOCIAȚI AI SECURITĂȚII	259
Definiția termenului „terorist”	259
Iulian Vlad își identifică teroriștii	259
Concluzia generalului Nicolae Militaru coincide cu cea a lui Iulian Vlad	264
Aceleași suspiciuni vin și din partea generalului Ion Hortopan.	265
Raportul Popescu-Necșești coincide cu lista lui Iulian Vlad.	266
Scurtă incursiune în misiunile „patriotice” ale USLA	267
O confirmare a identității teroriștilor din interiorul DSS	269
Mărturiile lui Nicolae Militaru și Silviu Brucan legate de rolul lui Iulian Vlad și al Securității în lupta de rezistență.	269
Mărturia lui Dumitru Mazilu	273
INTERESUL ȘI SCOPURILE POSIBILE URMĂRITE DE SECURITATE.	276
ARMATA SAU SECURITATEA	278
Motivul. Problema vinovăției pentru Timișoara (și pentru cei 45 de ani de comunism).	278
Încrederea dictatorului	279
Misiunea instituțională. Posibilitățile strategice, umane, logistice și de conspirativitate	282
CINE ȘI CUM A PUTUT COORDONA „LUPTA DE REZISTENȚĂ” ÎN ZILELE DE 22-25 DECEMBRIE 1989.	284
ȘTERGEREA URMELOR ȘI ACOPERIREA CRIMELOR	287
Rolul nefast al procurorilor militari	289
Dispariția teroriștilor, a cadavrelor și a mijloacelor de probă din spitale	294
Intimidări și amenințări la adresa martorilor și jurnaliștilor	296
Procese și rechizitoriile truate ale Revoluției	297
MISTIFICAREA ADEVĂRULUI	304
Mitul „amestecului străin”	304
„Amestecul străin” a fost acoperirea lui Ceaușescu și a Securității atât pentru represiunea cu muniție de război, cât și pentru lupta de rezistență	304
Cine avea interes în mistificarea Revoluției?	306
CONCLUZIE DE ETAPĂ	307
Disprețul, frica și ura poporului	307
Frica Securității în decembrie 1989	310

Teoria „complotului filosovietic” ca vinovat pentru diversiunea de după 22 este o aberație	310
Invocarea autorității de lucru judecat pentru crimele de dinainte de 22 decembrie – o eroare judiciară elementară	317
Datoria Parchetelor Militare	318
Miza istorică și juridică a dosarului Revoluției	320

ADDENDA

1. <i>Mărturii care confirmă utilizarea gloanțelor și armelor speciale de către teroriștii din București.</i>	325
2. <i>Diversiunea radioelectronică</i>	331
3. <i>Folosirea simulatoarelor de foc la Revoluție</i>	341
4. <i>Numărul total al victimelor Revoluției</i>	343
5. <i>KGB-GRU și „complotul filosovietic”</i>	345
6. <i>Cum a câștigat Securitatea războiul pentru istoria lui decembrie 1989. O analiză bazată pe probe a rechizitoriului din 5 aprilie 2019 din Dosarul Revoluției</i>	359

Planificare și improvizație

Ceea ce a urmat a fost „jocul la două capete” al conducerii Securității, în scopul supraviețuirii și păstrării puterii în noile condiții. Iulian Vlad s-a declarat formal de partea Revoluției, dar nu a ieșit în nici un moment la Televiziune pentru a-și soma oamenii să depună cu adevărat armele. În schimb, conform mai multor mărturii, a transmis mesaje codificate. Conform planului luptei de rezistență, aceasta urma să se declanșeze la adăpostul întinericului. Lucru care la CC s-a întâmplat întocmai¹.

Scopul „nucleelor de rezistență” era inițial conform planului: perspectiva redobândirii puterii de către Comandantul Suprem. Pe măsură ce dimensiunea victoriei Revoluției era asimilată de șefii Securității, aceștia cu siguranță au realizat imposibilitatea readucerii lui Nicolae Ceaușescu la putere. Însă scopurile adiacente, *implicite*, ale luptei rămâneau în picioare: era vorba de *păstrarea de către Securitate a puterii*, a conspirativității, a rețelelor informative, a dosarelor. Misiunile și metodele de acțiune rămâneau aceleași, stipulate în planurile luptei de rezistență: producerea de *pierderi umane, hărțuire, confuzie și demoralizare în rândurile inamicului*, respectiv ale revoluționarilor și Armatei; *infiltrarea în noua putere; dezinformarea inamicului pe căi și prin mijloace diversificate; microfilmarea, conservarea, ascunderea, protejarea, folosirea sau distrugerea documentelor de lucru, a întregii corespondențe, a fondului arhivistic operativ*, în funcție de „condiții” și „priorități”². Toate aceste acțiuni, inclusiv de manipulare a dosarelor, au fost în fapt executate în timpul Revoluției de cadre de Securitate și sunt susținute de probele pe care le vom prezenta și documente aflate la CNSAS.

Caracteristicile focurilor și armamentului: lupta de rezistență, arsenalul Securității

Conform probelor existente în dosarele de urmărire penală și în spațiul public, focurile de armă care au făcut victime și în același timp au inițiat și au întreținut starea de panică în rândurile populației, inclusiv ale forțelor armate, au avut următoarele caracteristici:

- au fost trase din locuri ascunse, în general din jurul unor obiective strategice: vile din jurul Televiziunii, blocuri din zona CC, apartamente ale blocurilor din jurul Ministerului Apărării Naționale, din apropierea unor unități militare, din jurul unor piețe, din marginea unor păduri;

1. Datorită condițiilor locale specifice (prezența lui Nicu Ceaușescu și a unui larg contingent de cadre de Securitate, pe de o parte, și pătrunderea revoluționarilor în sediul Inspectoratului MI, pe de alta), „lupta de rezistență” a început de fapt la Sibiu, în mod precipitat, în timpul zilei de 22.

2. Conform articolelor din revista *Securitatea*, citate în secțiunea anterioară.

- focurile veneau din mai multe direcții, părând a fi coordonate pentru a genera reacții de panică din partea forțelor armate și a revoluționarilor înarmați ;
- focurile de armă erau deseori executate în mod concentric ;
- focurile de armă reale au fost însoțite de simulări (gloanțe trasoare, simulări auditive) în alte puncte, pentru a crea astfel ținte false și confuzie în rândul revoluționarilor și militarilor ;
- pentru o mai bună disimulare, focurile se concentrau cu precădere pe întuneric, în special seara și înaintea răsăritului (conform instrucțiunilor din *Scânteia tinereții*) ;
- în general, trăgătorii au reușit să se camufleze, trăgând sporadic, în reprize scurte, schimbând deseori pozițiile, după principiul acțiunilor de comando „trage și dispare” ;
- trăgătorii care au fost totuși prinși sau văzuți aveau următoarele caracteristici :
 - mulți aveau salopete negre deasupra mai multor rânduri de haine – evident, pentru camuflaj nocturn și, la nevoie, infiltrare în rândul altor grupuri – populație civilă și Armată ;
 - mai multe acte de identitate, pe mai multe nume, alții fără acte ;
 - un numitor comun al actelor de identitate găsite este că erau legate de Securitate (în special Direcția a V-a și USLA/USLAC) ;
 - trăgătorii erau în general atletici și aparent bine pregătiți pentru lupta de gherilă ;
 - unii dintre trăgători păreau de origine străină (în general arabă) ;
 - unii dintre trăgători se comportau ca și cum ar fi fost sub influența unor droguri care le-ar fi putut mări rezistența și agresivitatea ;
 - gloanțele și armamentul folosite aveau în multe cazuri caracteristici diferite de cele aflate în dotarea Armatei Române la acea dată, și anume :
 - § calibrul mai mic (5,6/5,62), arme în general ușoare, mai scurte, cu pat rabatabil, deci mai ușor de disimulat sub haine ; arme și muniții care nu erau în dotarea forțelor MApN ;
 - § vârful „Vidia” sau „teșite” sau cu o „piatră”, gloanțe explozive la contact – pentru a mări gravitatea și vizibilitatea rănilor ;
 - § arme cu lunetă, dispozitive mobile de ochire pe timp de noapte (infraroșii) ;
 - § amortizor de zgomot și obturator de flacără la gura țevii ;
 - § arme cu aceste caracteristici s-au aflat în dotarea unităților de Securitate, conform documentelor prezentate în acest volum¹ ;
- printre țintele trăgătorilor s-au aflat unități militare ale Ministerului Apărării Naționale, în scop de diversiune.

În cele ce urmează vom explicita, cu probe și mărturii, fiecare dintre caracteristicile de mai sus, demonstrând, în fapt, existența teroriștilor, apartenența lor instituțională și încadrarea faptelor lor ca infracțiuni contra umanității.

1. Vezi subcapitolul „O redutabilă forță militară conspirată. Arsenalul Securității conform documentelor găsite recent la CNSAS” de la pagina 148.

Actele teroriste de la MApN

Primele focuri de armă ale contra-revoluției de după fuga dictatorului din București, pentru care există mărturii, s-au tras în seara zilei de 22 decembrie, în jurul orelor 17-18, în zona MApN.

Martora *Cosma Viorica* locuia în blocul A1 din fața Ministerului Apărării. Ea declara în fața procurorului militar Mihai Popov că „înaintea lăsării întinericului” a observat de la geamul balconului, în spațiul verde dintre blocurile A1 și A2, un grup de cinci tineri. Unul dintre aceștia avea „o geacă albă”. Cei cinci, îmbrăcați civil, erau înarmați cu „*puști scurte și negre*”. Cei cinci *deschid focul asupra clădirii Centrului de Calcul al Ministerului Apărării*, aflat exact vizavi, după care *fug și se ascund în spatele blocurilor*. Apărătorii ministerului răspund cu foc, lovind blocurile și spărgând geamurile apartamentului doamnei Cosma. Alertat, soțul martorei scoate capul pe geamul bucătăriei și îi vede pe cei cinci ascunși în spatele blocului. Le strigă „să se potolească” și „să lase prostiile”. I se răspunde amenințător: „Bagă capul în casă că te împușcăm!”.

Episodul de mai sus pare desprins din manualul „luptei de rezistență”: „hărțuirea dispozitivelor inamicului”, pentru a crea „panică și confuzie” și pentru a genera „pierderi umane” prin foc fratricid. Cei cinci trebuie că au continuat să tragă și peste noapte; martora a mai declarat că l-a văzut a doua zi pe tânărul îmbrăcat în „geaca albă” *mort lângă unul dintre blocuri*.

Procurorul Popov a menționat această mărturie în rezoluția din dosarul privind „Evenimentele soldate cu morți și răniți între 21-31 decembrie 1989 în zona MApN” și în toate celelalte cauze disjuncte din respectiva anchetă. Conform acelei rezoluții, evenimentul relatat a fost „factorul declanșator” al schimburilor susținute de focuri care au continuat în zona MApN în următoarele două zile.

Din această declarație se poate concluziona că *militarii din dispozitiv nu pot fi suspectați că ar fi avut vreun interes să tragă la întâmplare în blocurile din zonă și nici să se împuște între ei*. Până în acel moment nu se trăsese încă nici un foc de armă în acea zonă. Și nici în piața Palatului.

Una dintre mistificările prin care se încearcă disculparea Securității privind actele teroriste de după 22 decembrie este că deschiderea focului ar fi fost legată de prezența „grupului de KGB-iști” din jurul lui Ion Iliescu în clădirea CC. Conform narațiunii conspiraționiste, acest grup ar fi declanșat „psihoza teroristă” pentru a-și „legitima” preluarea puterii. În realitate, se trăgea deja înainte de lăsarea serii din vilele din zona Televiziunii. Iar la Sibiu și Brașov se trăgea de la amiază¹.

Focurile de armă relatate de doamna Cosma nu sunt doar o simplă provocare sau diversiune la adresa militarilor care apărau ministerul. *Sunt un act de terorism: trăgând către un obiectiv militar dintr-o zonă populată de civili,*

1. Mădălin Hodor, „«Asasinarea» lui Trosca (III). Misterele uslașilor uciși la Revoluție”, 22, 5 aprilie 2016.

cei cinci au anticipat răspunsul cu foc, punând viața civililor în primejdie cu bună știință.

Martora *Stela Băilă* (blocul A1) le-a arătat jurnaliștilor militari o *cutie cu 18 gloanțe* pe care le strânsese din camere.

Era pe 22 decembrie. În jurul orei 21 : 00 am văzut, aproape de poarta Centrului de Calcul, un TIR mare [...]. Soldații nici nu apucaseră să ia poziție de luptă. *De sub mașină s-a deschis focul : atât spre Ministerul Apărării Naționale, cât și spre noi.* Tirul era foarte intens, cred că de sub mașină trăgeau peste 20 de indivizi. Un glonț mi-a trecut pe deasupra capului și s-a înfipt, uitați-i urma, sub tavan [...]. Ne-am refugiat în camera din spate, dar nici acolo n-am avut parte de liniște : din părculeț se auzeau multe strigăte, apoi a început răpăiala. *De pe toate blocurile se trăgea !* [...] un glonț a lovit în perete, deasupra televizorului, la câteva zeci de centimetri de capul meu. M-am ales doar cu o rană la mâna stângă. După ce teroriștii ne-au mai „onorat” cu un glonț, am fugit în baie. Dimineața, geamurile erau fărâmițate¹.

Jurnaliștii militari observă că din aceeași direcție, dinspre blocul B4, s-a tras și în apartamentul vecin. Gaura din geam se afla la aceeași înălțime cu cea de pe perete : 1,45 m. Dat fiind că apartamentul se găsește la etajul I, este evident că teroristul a deschis focul dintr-un loc situat la aceeași înălțime. De la locatarii acestui apartament (27) aflăm că teroriștii erau îmbrăcați într-un fel de *salopete*, probabil de culoare gri.

Martora *Maria Coțofană* locuia în blocul B4 și a văzut cum teroriștii trăgeau de pe blocul B3. Mai multe mărturii se coroborează cu aceasta. Blocul B3 avea vedere directă asupra careului unde s-au refugiat elevii de la ATM (Academia Tehnică Militară) după ce au coborât, sub foc, din autobuze.

Da, i-am văzut cu ochii noștri. Alergau ca niște speriați prin părculeț, de la un bloc la altul [...]. După miezul nopții, în careul format din cele trei blocuri a avut loc un violent schimb de focuri. Apoi am auzit bătăi puternice în ușă. „Deschideți, suntem Armata, avem răniți ! ” – auzeam de pe scări. Am primit și noi un rănit – îl cheamă Cristian Popescu – și niște studenți la Academia Tehnică Militară – împreună cu un coleg. Imediat cei doi tineri s-au repezit la balcon, să tragă în teroriștii care le-au ucis colegii. Foarte greu i-am determinat să renunțe, le-am explicat că *teroriștii ne „avertizaseră” deja și ne vor face zob apartamentul.* Îi vedeam cum se chinuiesc privind neputincioși cum bandiții scuipeau moarte și foc de pe blocul B3...²

Un martor ce a interacționat cu teroriștii care i-au intrat în balcon, de teamă pentru viața sa, a cerut să nu i se precizeze identitatea. Același lucru i s-a întâmplat și doamnei T., cu care autorii acestui volum au stat de vorbă, așa cum vom arăta în continuare.

1. <https://romanianrevolutionofdecember1989.com/tag/decembrie-1989/page/12>, accesat la 6.12.2018.
2. <https://romanianrevolutionofdecember1989.com/2009/04/29/unde-sint-teroristii-pe-strada-printre-noi-i-ii-extrase-decembrie-1989>, accesat la 6.12.2018.

În noaptea de 22/23 decembrie 1989, să tot fi fost 12 : 30-1 : 00, când am auzit „poc, poc, poc” – cineva umbla pe balcon. Fiindcă am instalație electrică acolo, am aprins lumina. *Am deschis prima ușa ce dădea spre balcon și am văzut un tânăr de 24-25 de ani : brunetel, creol, cu părul ondulat, slăbuț. Purta o glugă bej, iar pe deasupra un fel de veston kaki. Înapoia lui, pe ladă, mai era unul. Grozav m-am speriat : „Deschideți, deschideți” – mi-a strigat brunetul. Am răspuns instantaneu : „Nu se poate, e miliția la mine, e miliția la mine ! ” și-am închis ușa la loc. El a scos ceva din buzunar – un corp rotund – și-a spart geamul ușii din exterior. Am fugit, iar în urma mea au răsunat focuri de armă.*

— L-ați recunoaște pe cel care a tras ?

— L-am și recunoscut ! Dar mă opresc aici, că și așa am spus prea multe ! ¹

Martorul *locotenent Marius Mitrofan* confirmă cele spuse de martorul de mai sus :

Într-adevăr, pe peretele opus balconului sunt câteva găuri : acestea nu puteau fi provocate decât de gloanțe trase din balcon. Din acest balcon – așa cum ne-a relatat – s-a tras și asupra studenților de la Academia Tehnică Militară².

Aceste mărturii dovedesc fără putință de tăgadă existența teroriștilor. Vestimentația lor – salopete gri, glugă bej – exclude posibilitatea ca aceștia să fi fost soldați ; iar focurile de armă trase *din balcon în interior*, către locatarii civili, exclude posibilitatea să fi fost „soldați sau civili cu arme care credeau că trăgeau asupra teroriștilor”. Jurnaliștii oferă argumente bazate pe probe materiale : *gloanțe, urme de gloanțe, fotografii :*

Spre Centrul de Calcul al MAPN teroriștii și-au îndreptat cu predilecție armele. Oricine poate constata asta [se pot număra] în peretele frontal al clădirii, circa 300 urme de gloanțe. La care trebuie adăugate și găurile care se mai văd, încă, în geamuri. Sigur, geamurile ciuruite au fost schimbate, dar [...] cei din Centrul de Calcul au avut grijă să le fotografieze. Avem la redacție, clișeele respective și le putem pune la dispoziția oricui. Ne este imposibil să credem ipoteza cu „confuzia generală” [...]. Pentru că aici nu este vorba de două, trei focuri – scăpate, la un moment dat, într-o direcție greșită –, ci de sute de gloanțe trimise cu bună știință, nopți de-a rândul, asupra unui obiectiv militar. Și vizând cu prioritate birourile cadrelor cu funcții de răspundere. S-a tras nu numai din stradă, ci, în special, de la etajele superioare ale clădirilor de peste drum³.

După cum vom arăta, aceste declarații sunt confirmate și de locatari cu care autorii acestui volum au stat recent de vorbă, în cadrul unor interviuri înregistrate. Acest fapt dovedește acuratețea interviurilor din *Armata Poporului*, care nu pot fi deci puse pe seama vreunei subiectivități a respectivilor jurnaliști militari.

1. Mr. Mihai Floca, cpt. Victor Stoica, „Unde sunt teroriștii ? PE STRADĂ, PRINTRE NOI (II)”, *Armata Poporului*, 27 iunie 1990, p. 3.

2. <https://romanianrevolutionofdecember1989.com/2009/04/29/unde-sint-teroristii-pe-strada-printre-noi-i-ii-extrase-decembrie-1989>, accesat la 6.12.2018.

3. *Ibidem*.

Martorul *colonel Marcel Dumitru* spunea :

Nimeni din cei în drept nu a inițiat până acum o cercetare. [...] știm, cu destulă precizie, de unde s-a tras în noi. Când copacii erau desfrunziți, privind prin găurile produse de gloanțe în geamurile noastre – avem geamuri duble – vizam tocmai acoperișul, balconul, fereastra de unde s-a tras.

Martorul *maior Vasile Savu* a întocmit o schemă cu locurile de unde *s-a tras asupra Centrului de Calcul* pe baza observațiilor făcute în acele zile de decembrie.

Numărăm pe schemă *peste 25 puncte de foc, câteva din acestea coincid cu cele indicate de studenții Academiei Tehnice Militare*. Centrul de Calcul este doar una din clădirile aflate în localul MAPN [...] în comparație cu cele ce au ținut Centrul de Calcul [gloanțele trase asupra întregului complex] *sunt mult mai multe, ele producând victime mai ales în rândurile personalului neadăpostit.*

În 22/23 decembrie, tot înainte de a intra în sediul MAPN – deci în aceleași condiții ca și cei cinci studenți – au căzut un ofițer, un subofițer și doi soldați dint-o unitate de parașutiști. Tot aici Regimentul de Gardă a avut 9 morți – doi ofițeri și șapte soldați – *toți împușcați după ce intraseră în dispozitivul de apărare constituit în curtea ministerului*¹.

Din declarațiile și investigațiile de mai sus rezultă că focurile de armă care au ucis personal militar „în dispozitivul de apărare din curtea ministerului” nu puteau fi focuri „scăpate, în confuzie și panică, într-o direcție greșită”, ci „gloanțe trimise cu bună știință” pentru a face victime din rândul militarilor. Ca și celelalte focuri de armă descrise în secțiunile anterioare, aceste acțiuni sunt conforme cu planul de luptă de rezistență, reprezentând „acțiuni de luptă scurte și violente” asupra unor „obiective de mare importanță” cu „caracter de independență, cu forțe reduse, pe timpul nopții”².

Mărturii culese de autori din zona MAPN

Doamna D., locatar al aceluiași bloc A1, a fost și ea martor la focuri de armă inițiate de trăgători care nu erau militari în termen și care au tras spre MAPN. Ferestrele și balconul apartamentului său dau spre bulevardul Drumul Taberei și spre Centrul de Calcul al ministerului. Doamna D. a avut amabilitatea să ne povestească în detaliu, într-un interviu înregistrat, experiența sa.

În seara de 22 decembrie a fost alertată de o vecină (doamna V.) că „au venit niște mașini prin spatele blocului și au început să tragă”. Trăgătorii „au venit pe aleile din spatele blocului și pe aici”, respectiv pe sub balconul ei.

1. Mr. Mihai Floca, cpt. Victor Stoica, art. cit., p. 3.

2. Vezi lt.-col. Tudor Alexandru, cpt. Nicolae Catană, „Lupta de rezistență în cadrul războiului de apărare a patriei. Particularități ale participării unităților centrale și teritoriale de Securitate la organizarea și ducerea luptei de rezistență pe teritoriul vremelnice ocupat de inamic”, *Securitatea*, nr. 1(85)/1989.